

9. Liturgijska Revolucija - Nova „Misa“

„Uistinu, da je jednomu od đavola iz C.S. Lewisovih „Pisma starijeg đavla mlađem“ bilo povjereno uništenje liturgije, ne bi mogao napraviti bolji posao.“

NOVA „MISA“ PROTIV TRADICIONALNE MISE

Tradicionalnu latinsku misu, najsvetiji čin bogoštovlja u rimskom obredu Katoličke Crkve, kodificirao je 1570.g. papa Pio V u svojoj buli *Quo Primum*.

U svojoj poznatoj buli *Quo Primum*, papa Pio V zabranio je mijenjanje Tradicionalne Latinske Mise.

Papa sveti Pio V, Apostolska konstitucija *Quo Primum Tempore*, par. 9., 14. srpnja 1570.:

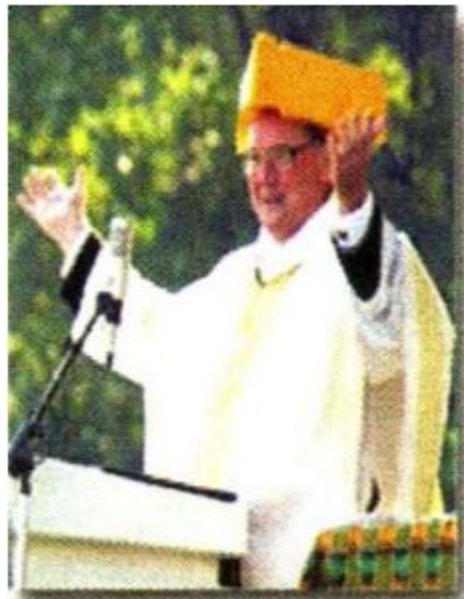
„Sada, dakle, da bi svi svuda mogli usvojiti i poštovati ono što im je dostavila Sveta Rimska Crkva, Majka i Gospodarica drugih crkava, odsad će i zauvijek u kršćanskom svijetu biti nezakonito pjevati ili čitati Mise po bilo kojoj drugoj formuli osim po ovom Misalu kojeg smo objavili... Stoga **nikome nije dopušteno mijenjati ovu obavijest** o našoj dozvoli, statutu, uredbi, zapovijedi, propisu, odobrenju, dopuštenju, deklaraciji, volji, odredbi i zabrani. **Bi li, međutim, netko počinio takvo djelo, neka zna da će gnjeviti gnjev Svemogućeg Boga i blaženih apostola Petra i Pavla.**“

Dana 13. travnja 1969. Pavao VI zamijenio je tradicionalnu latinsku misu svojom vlastitom tvorevinom - „Novom misom“ ili „Novus Ordo“. Od tada, svijet je vidio sljedeće u Vatikan-II ¹crkvama.

Svijet je vidio mise s klaunovima, u kojima se „svećenik“ oblači kao klaun, potpuno izrugujući Boga.

Svijet je vidio „svećenika“ obučena u kostim Drakule; u nogometnom dresu okružen navijačima; noseći sir na glavi...

¹ Crkve koje su prihvatile „Novu Misu“, kao i cjelokupni Drugi vatikanski koncil, uključujući sve kasnije promjene

...vozeći automobil po glavnom brodu crkve dok ljudi pjevaju „Hosana“. Održane su i disko-mise...

...gimnastičke izvedbe tijekom Nova „mise“; mise s balonima; karnevalske mise...

...gole „mise“, u kojima sudjeluju oskudno odjeveni ili goli ljudi. Svijet je vidio „mise“ s žonglerima, u kojima žongler nastupa tijekom Nove „mise“.

Svijet je vidio „svećenike“ kako slave „misu“ sa Dorito čipsom;

... s Mountain Dew pićem; na kartonskoj kutiji; s keksima; s Kineskim čajem popraćenim štovanjem predaka; sa košarkaškom loptom dok se „svećenik“ s njom nabacuje po oltaru; s gitarom dok „svećenik“ ima solo izvedbu. Svijet je svjedočio Novoj „misi“ u kojoj „svećenik“ gotovo potpuno gol pleše oko oltara ili uz ostale akrobatske užase...

Svijet je vidio Nove „mise“ s svećenicima odjevenim u domorodačku pogansku nošnju;

...sa židovskom menorom na oltaru;

... sa kipom Bude na oltaru; s časnim sestrama koje žrtvuju ženskim božicama; s čitačima i nosiocima darova obučenima kao voodoo Sotonisti. Svijet je vidio Novu

„misu“ u kojima je izvođač obučen u odijelo i priča viceve. Svijet je vidio rock koncerte na Novim „misama“;

...Nove „mise“ s gitarom i polkama;

...Novu „misu“ s lutkama; Novu „misu“ u kojima se ljudi obučeni kao đavoli okupljaju oko oltara;

...Nove „mise“ u kojima ljudi izvode razvratne plesove uz pratnju čeličnih bubnjeva. Svijet je vidio Novu „misu“ u kojoj časne sestre odjevene kao poganske Vestalke prinosе poganske žrtve.

Svijet je također vidio Nove „mise“ koje uključuju sve lažne religije. Održane su budističke Nove „mise“;

...hinduističke i muslimanske Nove „mise“;

...Nove „mise“ u kojima Židovi i Unitarijanci prinose svijeće lažnim bogovima. Postoje crkve u kojima cijele zajednice govore „misu“ zajedno sa „svećenikom“;

...u kojima „svećenik“ priča s ljudima umjesto da vodi misu.

Što smo sada izdvojili samo je mali uzorak stvari koje se događaju u svakoj župi u svijetu gdje se slavi Nova „misa“, iako u različitim mjerama. Naš Gospod nam govori: „Po njihovim rodovima poznat ćete ih..“ (Mt 7:16) Plodovi Nove „mise“ su neizrecivo skandalozni, bogohulni i idolopoklonički. To je zato jer je Nova „misa“, čak i u svojem najčišćem u obliku lažna, nevaljana i odvratna.

Čak je i organizacija koja brani Novu „misu“ bila prisiljena priznati sljedeće o prosječnoj Novoj „misi“ - tj. o Novoj „misi“ obično držanoj u crkvama (bez nužnog uzimanja u obzir već spomenutih užasa i bogohulstva koji su uobičajeni): „Većina Novih „misa“ koje smo pohađali... su slavlja veselja i pljeska, glazba je grozna, propovijedi su isprazne i neozbiljne...“

Kada je Nova „misa“ izašla 1969. godine, kardinali Ottaviani, Bacci, i nekoliko drugih teologa pisali su Pavlu VI. Imajte na umu da se ono što su oni rekli odnosi na latinsku verziju, tzv. „najčišću“ verziju Nove „mise“. Njihova studija poznata je pod imenom „Ottavianijeva Intervencija“. Kaže:

„Novus Ordo [Novi red mise] predstavlja, kako u cjelini tako i u detaljima, izvanredno odstupanje od Katoličke teologije mise kako je formulirana u 22. zasjedanju Tridentskog koncila.“

Jasno su vidjeli da je latinska verzija Nove „mise“ izvanredno odstupanje od učenja Tridentskog koncila. Od dvanaest prinosnih molitva u Tradicionalnoj misi, zadržane su samo dvije u Novoj „misi“. Izbačene prinosne molitve iste su one koje su izbacili protestantski heretici Martin Luther i Thomas Cranmer. Novu „misu“ objavio je Pavao VI uz pomoć 6 protestantskih službenika.

Šest protestantskih službenika koji su pomogli u sastavljanju Nove „mise“:
Doktori George, Jasper, Shepherd, Kunneeth, Smith i Thurian.

Pavao VI čak je priznao svojem bliskom prijatelju Jeanu Guiltonu da je njegova namjera u mijenjanju mise bila ta da ju učini protestantskom:

Jean Guilton (bliski prijatelj Pavla VI) napisao je: „*Namjera pape Pavla VI u vezi onoga što se često naziva [Nova] misa bila je da reformira katoličku liturgiju na način da*

se gotovo podudara s protestantskom liturgijom. Pavao VI imao je ekumensku namjeru da ukloni, ili barem ispravi, ili barem opusti, ono što je bilo previše katoličko u tradicionalnom smislu u misi i, ponavljam, da približi katoličku misu kalvinističkoj misi.“

Pavao VI uklonio je ono što je bilo previše Katoličko kako bi misu pretvorio u protestantsku službu.

Istraživanje o Proprijima (*lat. Proprium missae = promjenljivi dijelovi mise*) i oracijama (*lat. oratio = govor; svećane molitve koje govori svećenik*) u Tradicionalnoj i Novoj misi pokazuje masakr tradicionalne vjere. Tradicionalni misal sadrži 1182 oracije. Oko 760 oracija je izbačeno iz Nove mise. Od približno 36% preostalih, revizori su ih izmijenili više od pola prije nego što su ih uključili u novi misal. Tako je samo 17% netaknutih oracija iz Tradicionalne mise dospjelo u Novu „misu“. Također je upadljiv sadržaj revizija istih oracija. Tradicionalne oracije koje opisuju sljedeće ideje su specifično poništene u Novoj misi: izopačenost grijeha, zamke pokvarenosti; teška uvreda grijeha; put u propast; strah uoči Božjeg gnjeva; Božji gnjev; udarci Njegovog gnjeva; teret zla; iskušenja; pokvarene misli; opasnosti duši; protivnici duše i tijela. Također su uklonjene oracije koje opisuju: čas smrti; gubitak Raja; vječnu smrt; vječnu kaznu; boli Pakla i njegove vatre. Poseban naglasak stavljen je na ukidanje oracija koju opisuju: odvajanje od svijeta; molitve za pokojne; pravu vjeru i postojanje hereze; reference na vojujuću Crkvu; zasluge svetaca; čuda i Pakao. Masakr tradicionalne vjere vidljiv je u Proprijima Nove „mise“

Nova „misa“ ispunjena je svetogrđima, sknavljenjima i najapsurdnijim zamislivim užasima jer odražava lažnu religiju koja je napustila tradicionalnu katoličku vjeru.

Lažna religija Nove „mise“ jedan je od razloga za njezinu ispraznost; zbog nje su plodovi potpuno truli, jalovi i gotovo neizrecivo loši. Religija prakticirana u crkvama gdje se slavi Nova „misa“ je, jednostavno rečeno, potpuno svetogrđe i isprazno slavlje čovjeka.

Čak je i Dietrich von Hildebrand, pobornik Vatikan-II religije, rekao o Novoj „misi“:

„Uistinu, da je jednomu od đavola iz C.S. Lewisovih „Pisma starijeg đavla mlađem“ bilo povjereno uništenje liturgije, ne bi mogao napraviti bolji posao.“

S iznimkom jednog slaviteljevog poklona nakon posvećenja, gotovo svaki znak poštovanja prema Kristovom Tijelu i Krvi koji je odlikovao tradicionalnu misu ukinut je ili učinjen neobaveznim u Novoj „misi“.

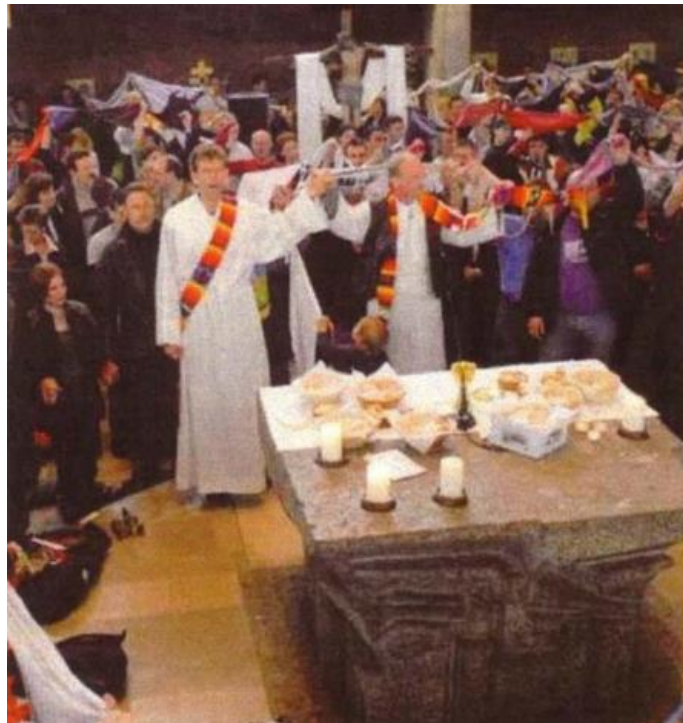

Više nije obavezno da svete posude budu pozlaćene ako nisu izrađene od dragocjenih metala. Svetim posudama, koje jedino pomazane ruke svećenika smiju taknuti, sada rukuju svi.

Svećenik se često rukuje prije no što dijeli hostiju. Opća uputa za Novu „misu“ također proglašava da oltari više ne trebaju biti od prirodnog kamena; da oltarni kamen koji sadrži relikvije mučenika više nije potreban; da je samo jedna tkanina potrebna za oltar; da na oltaru nije potrebno imati križ, pa čak niti svijeće.

U Novoj „misi“, niti jedan od obveznih zahtjeva razvijanih preko 2000 godina da osiguraju da oltar bude odgovarajućeg dostojanstva nije zadržan.

Kada su se protestanti u 16. st. odijelili od Katoličke Crkve u Engleskoj, promijenili su misu da odražava njihova heretička vjerovanja. Oltare su zamijenili stolovi. Latinski je jezik zamijenjen engleskim. Kipovi i ikone su uklonjeni iz crkava. Posljednje Evanđelje i Confiteor (opća ispovijed na početku mise) su uklonjeni. „Pričest“ je dijeljena u ruku. Misa je držana naglas i prema mnoštvu. Tradicionalna glazba je odbačena i zamijenjena novom glazbom. Tri četvrtine svećenika u Engleskoj pristali su uz Novu službu.

Točno to dogodilo se 1969. g., kada je Pavao VI objavio Novu „misu“, „*Novus Ordo Missae*“. Sličnosti između Anglikanskog molitvenika iz 1549. g. i Nove „mise“ su izrazite. Jedan stručnjak primijetio je:

„Opseg u kojem *Novus Ordo* misa odstupa od teologije Tridentskog koncila najbolje može biti izmjeren uspoređivanjem molitava koje je vijeće uklonilo iz liturgije s onim koje je uklonio heretik Thomas Cranmer. **Ova slučajnost nije samo zapanjujuća - užasna je.** Ne može, zapravo, biti slučajnost.“

U svrhu naglašavanja svog heretičkog vjerovanja da misa nije žrtva, već samo obrok, protestanti su uklonili oltare i na njihovo mjesto postavili stolove. Primjerice, u protestantskoj Engleskoj „Dana 23. studenog 1550. Tajno vijeće zapovjedilo je da svi oltari u Engleskoj budu uništeni i zamijenjeni stolovima za pričest.“

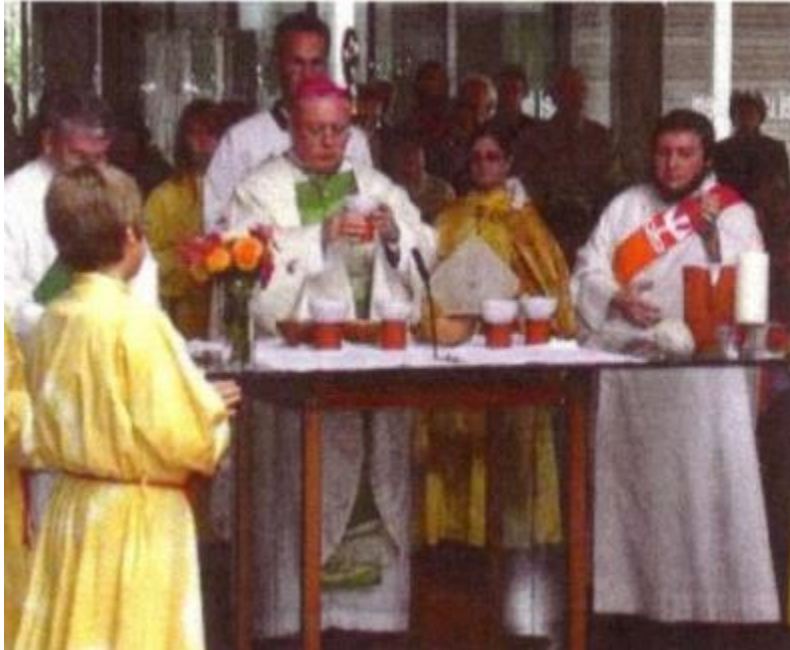

Vatikan II crkva sa stolom nalik protestantskom za svoju novu protestantsku „misu“

Glavni protestantski heretici izjavili su: „Forma stola će bolje udaljiti jednostavne [ljude] od praznovjernih mišljenja papinske mise prema pravom korištenju Večere Gospodnje. Jer oltar je tu da se na njemu žrtvuje: stol je tu da služi ljudima da na njemu jedu.“

Velški katolički mučenik, Richard Gwyn, izjavio je u protestu prema ovoj promjeni:
„Umjesto oltara tu je očajni stol, umjesto Krista tu je kruh.“

I sv. Robert Bellarmino je primjetio: „... **kada ulazimo u hramove heretika, u kojima nema ništa osim stolice za propovijedanje i stola za jelo, osjećamo se kao da ulazimo u svjetovnu dvoranu, a ne u kuću Božju.**“

Baš kao i nove službe protestantskih revolucionara, Nova „misa“ slavi se na stolu.

Protestantski molitvenik iz 1549. g. zvao se je „Večera Gospodja, i sveta Pričest, obično zvana misom“. Ovaj naslov naglašava je protestantsko vjerovanje da je misa samo obrok, večera - da nije žrtva. Kada je Pavao VI objavio Opću uputu za Novu „misu“, bila je naslovljena na potpuno isti način. Njezin naslov bio je „Večera Gospodnja ili misa“.

Anglikanski molitvenik iz 1549. g. uklonio je iz mise psalam *Sudi mi, Bože [psalam 43.]*, zbog spominjanja Božjeg oltara. Ovaj psalam također je uklonjen u Novoj „misi“.

Anglikanski molitvenik iz 1549. g. uklonio je iz mise molitvu koja počinje riječima *Oduzmi nam naše grijeh, Bože*, jer pobuđuje žrtvu. Ovo je također uklonjeno u Novoj „misi“.

Molitva koja počinje riječima *Molimo te, Gospode*, spominje relikvije u oltarskom kamenu. Ova molitva uklonjena je iz Nove „mise“.

U anglikanskom molitveniku iz 1549. zadržani su *Uvod, Kyrie (Gospodine smiluj se), Gloria (Slava), Zborna molitva, Poslanica, Evanđelje* i *Vjerovanje*. Svi su zadržani u Novoj „misi“.

Ekvivalenti prinosnih molitava: *Primi, sveti Oče... Bože, koji si dostojanstvo ljudske naravi čudesno sazdao...Prinosimo ti, Gospodine...Duhom ponizne...Dođi, posvetitelju, svemogućí...Primi, sveta Trojice* su svi uklonjeni u anglikanskom molitveniku iz 1549. Uklonjeni su i u Novoj „misi“.

U anglikanskom molitveniku iz 1549., dijalog *Gore srca, Predslovlje* i *Sanctus (svet)* su zadržani. Zadržani su i u Novoj „misi“

Rimski kanon ukinut je anglikanskim molitvenikom iz 1549. g. Zadržan je samo kao izbor u Novoj „misi“.

Glavni heretici protestantske revolucije: Thomas Cranmer (lijevo) i Martin Luther (desno)

Thomas Cranmer (autor anglikanskog molitvenika iz 1549. g.) i Martin Luther obojica su ukinuli molitvu *Izbavi nas, molimo, Gospodine*, vjerojatno jer spominje zagovor naše Gospe i svetaca. U Novoj „misi“ zadržana je samo izmijenjena inačica ove molitve, bez zaziva svetaca. Valjalo bi napomenuti kako je prinosna molitva u Novoj „misi“ koja počinje riječima *Blagoslovljen da si, Gospodine, Bože svega svijeta* uzeta iz židovske molitve za stolom.

Štoviše, Novus Ordo „misa“ je također uklonila tradicionalnu molitvu za konverziju Židova koja se govorila na Veliki Petak. Ova molitva zamijenjena je molitvom, ne da se Židovi konvertiraju, već da „rastu“ u vjernosti prema Njegovom savezu! Tako postoji izraz apostazije u službenoj molitvi za Veliki Petak u Novoj „misi“. To je promidžba Židovstva i hereza da je Stari Savez još uvijek važeći.

Dvije različite molitve za Židove na Veliki Petak za dvije različite religije

Na Veliki Petak, Novus Ordo religija moli:

„Molimo i za Židove: njima je prvima Gospodin Bog naš govorio. **Neka im dade da rastu u njegovoj ljubavi i vjernosti Savezu.**“

Ali, Katolička Crkva na Veliki Petak moli:

„Molimo i za otvrdnute Židove: da Bog i Gospod naš skine zastor sa srdaca njihovih, da i oni poznadu Isukrsta Gospoda našega.“

U anglikanskom molitveniku iz 1549. g., ekvivalent molitvi koja počinje riječima *Ovo miješanje i posveta Tijela i Krvi* je ukinuta. Zanimljivo je da je samo izmijenjena verzija ove molitve zadržana u Novoj „misi“, a važna riječ „posveta“ je uklonjena.

Anglikanski molitvenik iz 1549. napustio je praksu rimskog obreda u dijeljenju Pričesti pod jednom prilikom i davao je Pričest pod obje prilike. U Novoj „misi“ Pričest pod obje prilike dijeli se u mnogim mjestima u svijetu.

Verzija anglikanskog molitvenika iz 1552. poučavala je da se Pričest treba davati u ruku kako bi se naznačilo da je kruh običan kruh i da se svećenik u suštini ne razlikuje od laika.

Nova „misa“ uključuje dijeljenje Pričesti u ruku na gotovo svim mjestima u svijetu i, dopuštajući pričesnicima da stoje i primaju Pričest od laika, ide dalje od Cranmera.

Molitve u tradicionalnoj misi koje počinju riječima *Gospodine, daj da čistim srcem prihvatimo ono što smo ustima primili i Tijelo Tvoje, Gospodine, koje primih obje izričito* upućuju na Stvarnu Kristovu Prisutnost u Euharistiji. Obje su suzbijene u Novoj „misi“.

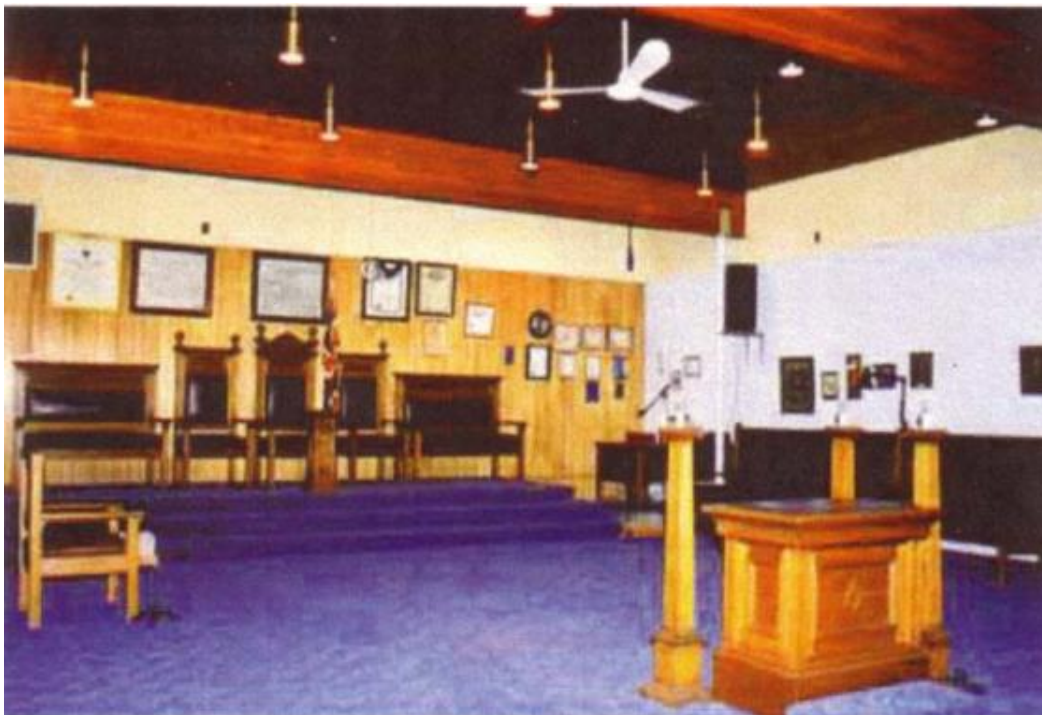
Molitva koja počinje riječima *Neka Ti se svidi, Presveto Trojstvo, služba koju Ti prinijeh* bila je svim protestantima najmanje prihvatljiva molitva poslije Pričesti, zbog toga jer upućuje na pomirbenu Žrtvu. Martin Luther i Cranmer, u svojem anglikanskom molitveniku, su je izbacili. Pod njihovim vodstvom, izbačena je iz Nove „mise“.

Sada o Posljednjem Evanđelju. Da je Posljednje Evanđelje, koje završava tradicionalnu misu, bilo uključeno u Novoj „misi“, Nova „misa“ bi se sukobljavala sa obrascem protestantskih službi, koje završavaju sa blagoslovom. Tako, nije uključeno u Novoj „misi“.

Molitve nakon tradicionalne mise - Leoninske molitve - koje uključuju *Zdravo Marijo; Zdravo Kraljice; Bože, utočište naše*; molitva sv. Mihaelu i zaziv Presvetog Srca Isusovog, su, u praksi, bile važan dio liturgije. Teško bi bilo zamisliti 5 molitvi koje su manje kompatibilne s protestantizmom. Sve su suzbijene u Novoj „misi“.

Uzevši sve ovo u obzir, čak se i Michael Davies složio: „**Nije sporno da... je rimski obred uništen.**“

Osim činjenice da je Nova „misa“ zapravo protestantska služba, također postoji činjenica da Novus Ordo crkve imaju upečatljivu i neporecivu sličnost s masonskim (slobodnozidarskim) ložama. Pogledajte slike. Ovo je slobodnozidarska loža:

Ovo je Novus Ordo crkva:

Gotovo da se ne razlikuju; fokus obiju građevina je na čovjeku, s predsjedničkom stolicom u sredini i kružnim naglaskom. Možda je tako jer je glavni arhitekt Nove „mise“ Pavla VI bio kardinal Annibale Bugnini, koji je bio slobodni zidar (mason).

Annibale Bugnini, glavni arhitekt Nove „mise“ i mason

„Kardinal“ Annibale Bugnini bio je predsjednik vijeća koje je napravilo nacrt za Novu „misu“ Pavla VI. Bugnini je uveden u masonsku ložu 23. travnja 1963. g., prema masonskom registru iz 1976. g.

Pored svih ovih problema Nove "mise", postoji problem koji je još veći. Najveći problem Nove „mise“ je taj što ona nije važeća. Isus Krist nije prisutan u Novoj „misi“ jer je Nova „misa“ promijenila same riječi posvećenja.

DOKAZ DA NOVA „MISA“ NIJE VAŽEĆA - PROMIJENJENE SU RIJEČI POSVEĆENJA (KONSEKRACIJE)

Za sakrament se kaže da je valjan ako se dogodi. Sakrament Euharistije je valjan ako kruh i vino postanu Tijelo, Krv, Duša i Božanstvo Isusa Krista. Da bi bilo koji sakrament bio valjan, tvar, forma, djelitelj i namjera moraju biti prisutni.

Papa Eugen IV, Sabor u Firenci (1439.g.), ex cathedra: „Svi ovi sakramenti sastoje se od tri elementa: naime, stvari kao materije, riječi kao oblika i osobe djelitelja koji taj sakrament dodjeljuje s namjerom da čini ono što Crkva čini. **Ako bilo što od toga nedostaje, sakrament se ne vrši.**“

Problem s valjanošću Nove „mise“ dolazi u formi, u riječima potrebnim za provođenje sakramenta Euharistije. Formu potrebnu za provođenje Euharistije u rimskom obredu proglasio je papa Eugen IV na Saboru u Firenci.

Papa Eugen IV, Sabor u Firenci, Cantate Domino (1441.g.), ex cathedra: „...Sveta Rimaska Crkva, oslanjajući se na učenje i autoritet apostola Petra i Pavla (...) koristi ovaj oblik riječi u posveti Gospodinova Tijela: *JER OVO JE TIJELO MOJE*. I njegove Krvi: *JER OVO JE KALEŽ MOJE KRVI, NOVOGA I VJEČNOGA SAVEZA: OTAJSTVO VJERE: KOJA ĆE SE ZA VAS I ZA MNOGE PROLITI NA OTPUŠTENJE GRIJEHA.*“

U dekretu *De Defectibus* pape Pia V nalazimo ponovljene iste riječi.

Papa Pio V, *De Defectibus*, pog. 5., dio 1.:

„Riječi posvete, koje su FORMA ovog Sakramenta, su sljedeće: *JER OVO JE TIJELO MOJE*. I: *JER OVO JE KALEŽ MOJE KRVI, NOVOGA I VJEČNOGA SAVEZA: OTAJSTVO VJERE: KOJA ĆE SE ZA VAS I ZA MNOGE PROLITI NA OTPUŠTENJE GRIJEHA.* Ako bi netko uklonio ili promijenio bilo što u obliku posvećenja Tijela i Krvi, i u toj samoj promjeni riječi, [nova] formulacija ne bi značila istu stvar, on ne bi posvetio sakrament.“

Ovo učenje pojavljivalo se na početku svakom rimskog oltarskog misala od 1570. do 1962. Vidimo da je iste riječi koje je spomenuo Sabor u Firenci papa Pio V. proglasio potrebnima. Zbog toga su ove riječi posvete podebljane u tradicionalnim rimskim oltarskim misalima i zato rimski misal uči svećenike da drže kalež sve do završetka svih ovih riječi.

Učenje sv. Pia V. govori da ako su riječi posvete promijenjene na način da je značenje izmijenjeno, svećenik ne provodi Sakrament. U Novoj „misi“ riječi posvete su drastično promijenjene i značenje izmijenjeno.

Kao prvo, izvorna latinska verzija Nove „mise“ uklonila je riječi „*mysterium fidei*“ - „otajstvo vjere“ - iz riječi posvete. Ovo uzrokuje tešku sumnju, jer su riječi „*mysterium fidei*“ dio forme rimskog obreda. Iako riječi „*mysterium fidei*“ nisu dio nekih formula za posvetu istočnih obreda, proglašene su kao dio rimskog obreda. Također su nađene u nekim istočnim obredima. Papa Inocent III i kanon mise također nam govore da su riječi „*mysterium fidei*“ dane od samog Isusa Krista.

Papa Inocent III, *Cum Marthae circa*, 29. studenog 1202.g., odgovarajući na pitanje o formi Euharistije i uključenju riječi „*mysterium fidei*“: „Pitao si naime, tko je u kanonu mise kojim se služi čitava Crkva, a za koji se ne čita da ga je napisao ijedan evanđelista, dodao onaj (izraz) obliku riječi koje je izrekao sam Krist kada je u svoje tijelo i krv substancijalno pretvorio kruh i vino... **U kanonu mise taj se izraz, „otajstvo vjere“, nalazi umetnut među Njegove riječi... Zaista mnogo toga nalazimo da su evanđelisti ispustili kako od riječi tako i od djela Gospodinovih**, a za koje čitamo da su apostoli ili nadopunili riječju ili izrazili djelom... **Vjerujemo, stoga, da su oblik riječi, koje su nađene u kanonu, apostoli primili od Krista, i njihovi nasljednici od njih.**“

Riječi „otajstvo vjere“ u posveti jasno upućuju na Stvarnu Kristovu Prisutnost u Euharistiji. Ove riječi je također uklonio heretik Thomas Cranmer u svojem anglikanskom molitveniku iz 1549. g. zbog bjelodanog upućivanja na Stvarnu Kristovu Prisutnost u Euharistiji.

Kada su riječi uklonjene iz obreda, zato jer značenje koje izražavaju proturječi namijenjenom značenju obreda, izazvana je sumnja. O ovome bi se još moglo reći, no sada trebamo nastaviti na konačni udarac valjanosti Nove „mise“.

U gotovo svim vernakularnim prijevodima Nove „mise“ u svijetu, riječi posvete su sljedeće:

FORMA POSVEĆENJA U NOVOJ „MISI“:

„Ovo je moje tijelo koje će se za vas predati. Uzmite i pijte iz njega svi, ovo je kalež moje krvi, novoga i vječnoga saveza, koja će se prolići za vas i ZA SVE LJUDE NA OTPUŠTENJE GRIJEHA.“

Riječi „za vas i za mnoge prolići na otpuštenje grijeha“ promijenjene su u „za vas i za sve ljude na otpuštenje grijeha“. Riječ „mnoge“ uklonjena je i zamijenjena riječju „sve“. Ova ogromna promjena čini sve Nove „mise“ nevažecima. Kao prvo, riječ „mnoge“ koristio je Isus da ustanovi sakrament euharistije, kao što vidimo u Matej 26:28: „jer je ovo krv moja Novoga Zavjeta, koja se proljeva za mnoge na oproštenje grijeha.“ Riječi koje je koristio naš Gospod, „za mnoge na oproštenje grijeha“, predstavljaju djelotvornost Krvi koju je Isus prolio. Isusova Krv je djelotvorna za spasenje mnogih, ne svih ljudi. U svom objašnjavanju ovoga, *Katekizam Tridentskog koncila* izričito govori kako naš Gospod nije mislio „sve“, pa zato to nije niti rekao!

Katekizam Tridentskog koncila, O obliku Euharistije, str. 227.:

„Dodatne riječi za vas i za mnoge su uzete, neke od Mateja, neke od Luke, ali ih je Katolička crkva spojila pod vodstvom Duha Božjega. **Služe za proglašavanje ploda i prednosti Njegove Muke.** Jer, ako pogledamo njezinu vrijednost, moramo priznati da je Otkupitelj prolio svoju Krv za svačije spasenje; ali ako pogledamo plod koji je čovječanstvo dobilo od nje, **lako ćemo ustanoviti da se ne odnosi na sve, već na mnoge među ljudskim rodovima.** Kad je, dakle, naš Gospodin rekao: *Za vas*, mislio je ili na one koji su bili prisutni ili na one koji su bili izabrani iz židovskog naroda, kakvi su bili, s izuzetkom Jude, učenici s kojima je razgovarao. **Kada je dodao, i za mnoge, želio je da se shvati da znači ostatak izabranika među Židovima i poganima. S RAZLOGOM, DAKLE, RIJEČI ZA SVE NISU BILE UPOTRIJEBLJENE,** jer se na ovome mjestu samo govori o plodovima Muke, a samo je izabranima njegova Muka donijela plod spasenja.“

Kao što vidimo, prema *Katekizmu Tridentskog koncila* riječi „za sve“ izričito nije koristio naš Gospod jer bi dale lažno značenje.

Sv. Alfonz Ligouri, Traktat o svetoj euharistiji, str. 44.:

„Riječi za vas i za mnoge koriste se za razlikovanje svojstva Krvi Kristove od njezinih plodova: jer Krv našega Spasitelja ima dovoljnu vrijednost da spasi sve ljude, ali njeni se plodovi primjenjuju samo na određeni broj, a ne na sve, i to je njihova vlastita krivnja...“

Korištenje riječi „sve“ mijenja značenje forme posvećenja. Nitko, pa čak niti papa, ne može promijeniti riječi koje je Isus Krist izričito ustanovio za Crkveni sakrament.

Papa Pio XII, „*Sacramentum Ordinis*“ (# 1), 30. studenog, 1947.:

„Crkva nema moć nad „supstancijom sakramenata“, to jest, nad onim stvarima koje je, s izvorima božanske objave kao svjedočanstvima, sam Krist Gospodin odredio da se sačuvaju u sakramentalnom znaku...”

Budući da „sve“ ne znači isto kao „mnoge“, sakrament nije proveden u Novoj „misi“.

Papa Pio V, *De Defectibus*, pog. 5., dio 1.:

„Riječi posvete, koje su FORMA ovog Sakramenta, su sljedeće: *JER OVO JE TIJELO MOJE. I: JER OVO JE KALEŽ MOJE KRVI, NOVOGA I VJEČNOGA SAVEZA: OTAJSTVO VJERE: KOJA ĆE SE ZA VAS I ZA MNOGE PROLITI NA OTPUŠTENJE GRIJEHA. Ako bi netko uklonio ili promijenio bilo što u obliku posvećenja Tijela i Krvi, i u toj samoj promjeni riječi, [nova] formulacija ne bi značila istu stvar, on ne bi posvetio sakrament.*“

DRUGO GLEDIŠTE NA OVO PITANJE APSOLUTNO DOKAZUJE DA JE NOVA „MISA“ NEVAŽEĆA

Postoji drugo gledište na ovo pitanje koje sada moramo razmotriti. U svojoj poznatoj buli, *Apostolicae Curae*, papa Lav XIII uči:

Papa Lav XIII, *Apostolicae Curae*, 13. rujna 1896.:

„Svi znaju da **sakramenti Novog Zakona**, kao vidljivi i učinkoviti znakovi nevidljive milosti, moraju **istovremeno označavati milost koju prouzrokuju i prouzrokovati milost koju označavaju.**“

Ako ne označuje milost koju ostvaruje i ne ostvaruje milost koju označuje, nije sakrament - točka. Pa, koja je milost ostvarena sakramentom Svete Euharistije?

Papa Eugen IV, *Sabor u Firenci*, „*Exultate Deo*“, **O Euharistiji**, 1439.:

„Konačno, **ovo je pogodan način da se označi učinak ovog sakramenta, odnosno, sjedinjenje kršćanskog naroda s Kristom.**

Sv. Toma Akvinski, *Teološka suma*, dio 3., pitanje 73., odgovor 3.:

„Sada, gore je rečeno da je **stvarnost sakramenta [Euharistije] jedinstvo mističnog tijela**, bez kojeg nema spasenja...”

Kao i Sabor u Firenci, Toma Akvinski i mnogi drugi teolozi uče da je milost prouzrokovana Euharistijom jedinstvo vjernika s Kristom. Sv. Toma ovu milost naziva

„jedinstvo Mističnog Tijela“. Milost *prouzrokovana* Euharistijom (**jedinstvo vjernika s Kristom ili jedinstvo Mističnog Tijela**), mora biti pažljivo razlikovana od same Euharistije: Tijela, Krvi, Duše i Božanstva Kristova.

Budući da je *jedinstvo vjernika s Kristom milost prouzrokovana sakramentom euharistije* - koje se također naziva stvarnost Sakramenta ili svojstvena milost sakramenta Euharistije - ova milost, kako uči papa Lav XIII, mora biti označena u formi posvete da bi ona bila važeća. U redu, prvo moramo promotriti tradicionalnu formu posvete i pronaći gdje je ova milost - jedinstvo vjernika s Kristom - označena.

Tradicionalna forma posvete, koju je proglasio papa Eugen IV na *Saboru u Firenci* i papa sv. Pio V u *De Defectibus*, je sljedeća:

„JER OVO JE TIJELO MOJE. JER OVO JE KALEŽ MOJE KRVI, NOVOGA I VJEČNOGA SAVEZA: OTAJSTVO VJERE: KOJA ĆE SE ZA VAS I ZA MNOGE PROLITI NA OTPUŠTENJE GRIJEHA.“

Podsjetimo se opet: tražimo onaj dio forme koji označuje da osoba koja primi ovaj sakrament dostojno postaje sjedinjen ili jače sjedinjen s Kristom i Njegovim Mističnim Tijelom.

Označuju li riječi „NOVOGA I VJEČNOGA SAVEZA“ jedinstvo vjernika s Kristom/Mističnim Tijelom? Ne. Ove riječi ne označuju Mistično Tijelo, već suprotstavljaju privremene i nagovještajne žrtve Starog Zakona vječnoj i pomirbenoj žrtvi Isusa Krista.

Označuju li riječi „OTAJSTVO VJERE“ jedinstvo vjernika s Kristom/Mističnim Tijelom? Ne. Ove riječi označuju stvarnu Kristovu prisutnost u Euharistiji, kako uči Inocent III; ne označuju Kristovo Mistično Tijelo.

Označuju li riječi „KOJA ĆE SE PROLITI“ jedinstvo vjernika s Kristom/Mističnim Tijelom? Ne. Ove riječi označuju istinsku žrtvu.

Jedine riječi ostale u formi posvete su: „ZA VAS I ZA MNOGE NA OTPUŠTENJE GRIJEHA.“

Otpuštenje grijeha je potrebno za **uključenje/inkorporaciju u Mistično Tijelo**, i otpuštenje grijeha je neophodan dio pravog opravdanja, po kojem smo plodonosno sjedinjeni s Isusom Kristom. Riječi „**za vas i za mnoge**“ označavaju **prispadnike** Mističnog Tijela koji su primili takvo otpuštenje.

Riječi „ZA VAS I ZA MNOGE NA OTPUŠTENJE GRIJEHA“ su riječi u formi posvete koje označuju jedinstvo vjernika s Kristom/jedinstvo s Mističnim Kristovim Tijelom, a to je milost svojstvena sakramentu euharistije.

Sada, pogledamo li Novus Ordo formu posvete, nalazimo li označeno Mistično Tijelo/jedinstvo vjernika s Kristom (milost svojstvenu sakramentu euharistije)? Ovo je forma posvete u Novoj „misi“ ili Novus Ordo:

Forma Nove „mise“: „Ovo je moje tijelo koje će se za vas predati. Uzmite i pijte iz njega svi, ovo je kalež moje krvi, novoga i vječnoga saveza, koja će se proliti za vas i za sve ljude na otpuštenje grijeha.“

Je li jedinstvo Mističnog Tijela Isusa Krista označena riječima „za vas i za sve ljude na otpuštenje grijeha“? Ne. Jesu li svi ljudi dio Mističnog Tijela? Ne. Jesu li svi ljudi dio vjernika sjedinjenih s Kristom? Ne. Vrlo jasno možemo vidjeti da Nova „misa“ ili Novus Ordo zasigurno ne označuje jedinstvo Mističnog Tijela (milost svojstvenu sakramentu euharistije), te zbog toga nije važeći sakrament!

Ništa više ne moramo reći... Nova „misa“ nije važeća!

Papa Lav XIII, *Apostolicae Curae*, 1896.:

„Svi znaju da sakramenti Novog Zakona, kao vidljivi i učinkoviti znakovi nevidljive milosti, moraju istovremeno označavati milost koju prouzrokuju i prouzrokovati milost koju označavaju.“

Papa Lav XIII, *Apostolicae Curae*, 1896.:

„Onaj oblik koji izostavlja ono što u esenciji mora označavati ne može smatrati prikladnim ili dostatnim za Sakrament.“

Papa Eugen IV, *Sabor u Firenci*, „Exultate Deo“, 1439.:

„Konačno, ovo je pogodan način da se označi učinak ovog sakramenta, odnosno, sjedinjenje kršćanskog naroda s Kristom.“

Kako bismo dodatno potvrdili argument, trebali bismo spomenuti da je u svim formulama posvete u liturgijskim obredima Katoličke Crkve, bilo da je armenska liturgija, koptska liturgija, etiopska liturgija, sirska liturgija, kaldejska liturgija, itd., jedinstvo vjernika s Kristom/Mistično Tijelo označeno u formi/obliku posvete. Crkva nikada nije odobrila niti jednu liturgiju koja ne označava jedinstvo vjernika s Kristom.

Ovo su dijelovi forme posvete Vina korištene u istočnim obredima koji označuju što označuje tradicionalna misa, a Nova „misa“ ne: jedinstvo i članove Crkve

ARMENSKA LITURGIJA: „...proliti za vas i za mnoge za pomirbu i oprostjenje grijeha.“

Primijetimo da su jedinstvo i članovi Mističnog Tijela označeni riječima „za vas i za mnoge za pomirbu i oprostjenje grijeha.“

BIZANTSKA LITURGIJA: „...proliti za vas i za mnoge za oproštenje grijeha.“

Primijetimo da su jedinstvo i članovi Mističnog Tijela označeni.

KALDEJSKA LITURGIJA: „...proliti za vas i za mnoge za oproštenje grijeha.“

Primijetimo da su jedinstvo i članovi Mističnog Tijela označeni.

KOPTSKA LITURGIJA: „...proliti za vas i za mnoge na oproštenje grijeha.“

Primijetimo da su jedinstvo i članovi Mističnog Tijela označeni.

ETIOPSKA LITURGIJA: „...proliti za vas i za mnoge za oproštenje grijeha.“

Primijetimo da su jedinstvo i članovi Mističnog Tijela označeni.

MALABARSKA LITURGIJA: „...proliti za vas i za mnoge za otpuštenje grijeha.“

Primijetimo da su jedinstvo i članovi Mističnog Tijela označeni.

MARONITSKA LITURGIJA: (ova forma identična je onoj koja je uvijek korištena u rimskom obredu)

SIRSKA LITURGIJA: „Ovo je moja Krv Novoga Saveza, koja će se izliti i prinijeti za oproštenje grijeha i vječni život vama i mnogima.“

Primijetimo da su jedinstvo i članovi Mističnog Tijela označeni riječima „za oproštenje grijeha i vječni život vama i mnogima.“

Kao što možemo vidjeti, formula posvete u svim katoličkim liturgijama označuje jedinstvo vjernika s Kristom/Mističnim Kristovim Tijelom. Nova „misa“, koja glasi „za vas i za sve ljude na otpuštenje grijeha“, ne označava Mistično Tijelo, jer ne pripadaju svi ljudi Mističnom Tijelu. Tako, Nova „misa“ ne označava milost koju Euharistija prouzrokuje.

Stoga, katolik ne može pohadati Novu „misu“ pod bolom smrtnog grijeha. Oni koji u tome ustraju čine idolopoklonstvo (štuju komad kruha). Isus Krist tamo nije prisutan. Hostija je običan komad kruha, a ne Gospodnje Tijelo, Krv, Duša i Božanstvo. Crkva je uvijek učila da je smrtni grijeh pristupati sakramentu upitne valjanosti (koji koristi sumnjivu tvar ili formu). Štoviše, papa Inocent XI u *Dekretu Svete Stolice*, 4. ožujka 1679., čak zabranjuje ideju da katolici mogu primiti „vjerojatne“ sakramente. A Nova „misa“ nije samo sumnjiva, već je nevažeca, jer ne označuje milost koju bi trebala prouzročiti. Zapravo, gora je od protestantske službe; to je grozota koja iskrivljuje riječi Isusa Krista i katoličke vjere.

Ovaj članak prijevod je odabranog poglavlja iz knjige "The Truth about What Really Happened to the Catholic Church after Vatican II", čiji su autori Bro. Peter Dimond, O.S.B. i Bro. Michael Dimond, O.S.B. iz samostana Presvete Obitelji na stranici vaticancatholic.com.